

ter vores opfattelse et fantastisk regelsæt, der giver en betydelig klarhed, og de krav, vi stiller til forskningens objektivitet, redelighed osv., sikrer vi altså også, hvis der er privat medfinansiering. Der bliver ikke slækket på reglerne, uanset om der måtte være private penge med i forskningsprojekterne.

Så længe der er én offentlig krone involveret, ja, så har vi et regelsæt, som er fuldstændig det samme, som hvis det er hundrede procent offentligt finansieret.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har godt forstået, at man har et regelsæt. Det, jeg bare siger, er, at i den udstrækning, man går ind i at undersøge realiteterne i det her, i den udstrækning man går ind i at diskutere og snakke med forskere, der arbejder konkret med det her, så bliver man jo stillet over for den kendsgerning, at de private investeringer, der er i det, får betydning for, hvilke områder der forskes i, får betydning for, hvordan forskningen bliver skruet sammen, og får også konsekvenser for den måde, man publicerer resultaterne på.

Kl. 10.30

Det er bare den virkelighed, jeg ikke mener man har forholdt sig til fra Dansk Folkepartis, Venstres og Det Konservative Folkepartis side. Men jeg kan sådan set godt forstå, man ikke ønsker at forholde sig til virkeligheden, men i stedet henholder sig til nogle regler, som ikke er i stand til at forhindre den påvirkning.

Det andet, jeg vil spørge om, er: Skal jeg forstå udtalelsen sådan, at en større andel af de offentlige forskningsbevillinger fremover skal målrettes projekter, som handler om samarbejde med erhvervslivet, så den frie forskning og grundforskningen fremover får en mindre andel af vores forskningsmidler?

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det må være klart, at de krav, vi stiller til den offentlige forskning, kan vi altså ikke stille, når en privat virksomhed laver sin egen forskning.

Med hensyn til den undersøgelse fra USA, som hr. Per Clausen redegjorde for, er det da logisk for enhver, at hvis man har forberedt et projekt i en privat virksomhed og det kikker, går man nok ikke ud og fortæller om sine fejlslagne forsøg. Det er helt åbenbart. Men hvis det foregår i et samarbejde med en offentlig forskningsinstitution, skal tingene altså lægges frem, og jeg

mener også, det er helt naturligt, at vi stiller det krav, når det offentlige er involveret.

Så er det jo ikke sådan, at øget privat medfinansiering, fortrænger midler fra de offentlige forskningsbevillinger. Det er jo penge, der kommer oveni, så der er ingen grund til at frygte for, at et øget samspil vil betyde en udsultning af de områder, hvor det ikke er muligt at gøre det.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Torsten Schack Pedersen siger, at de krav, vi stiller til den offentlige forskning om redelighed og offentlighed osv., ikke også kan gælde på det private område. Men det passer jo ikke, og derfor vil jeg gerne bede hr. Torsten Schack Pedersen bekræfte, at de regler, der gælder for videnskabelig uredelighed og dårlig skik, faktisk tidligere har været gældende for det private område. Jeg vil også gerne have hr. Torsten Schack Pedersen til at bekræfte, at der er sket en indsnævring af reglerne. Tidligere var det sådan, at den privatfinansierede forskning også var med, men den er taget ud nu. Det er det ene.

Det andet er, at når hr. Torsten Schack Pedersen siger, at reglerne er gode nok, vil jeg gerne have at vide, om hr. Torsten Schack Pedersen mener, det er godt nok at have et kontrolorgan, der ikke også har den private forskning med – et kontrolorgan, hvor man skal være direkte part i sagen, hvis man skal klage, og hvor det kun er egentligt fusk, men ikke det, man kan kalde brud på god videnskabelig praksis eller skik, der kan behandles.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan selvfølgelig bekræfte, at når man offentliggør noget, der er udført for private midler, skal man selvfølgelig overholde almindelige videnskabelige redelighedsbetragtninger; det er fuldstændig korrekt. Men vi kan jo ikke tvinge folk til at offentliggøre noget privatfinansieret, som de har siddet i deres lønkammer og fundet ud af.

Så er det altså en misforståelse, at private tidligere har været tvunget ind i Udvalget Vedrørende Videnskabelig Uredelighed for at deltage i opklaringen, for de havde mulighed for at nægte at udlevere dokumenter. Nu er det sådan, at private virksomheder kan tilslutte sig Udvalget Vedrørende Videnskabelig Uredelighed og dermed bidrage til de bagvedliggende oplysninger, hvis det måtte være nødvendigt for at sikre, at